

kan være nogen Grund til at opsætte at foretage en Deling af et Embede som dette. Naar det ærede Medlem omtalte, at Delingen kunde virke præjudicerende paa disse Lovforslag, maa jeg sige, at jeg egentlig ikke indser, hvorledes det skulde kunne præjudicere noget, at dette Embede bliver ordnet paa den ene eller den anden Maade. Hvad enten vedkommende Embedsmand er fast ansat eller konstitueret, antager jeg, at det til sin Tid vil koste saa temmelig lige meget. Vi ville have et Par Hundrede Embeder, som skulde afløses af andre. Det naturlige vil være, at nogle af de paagældende Embedsmænd, de gamle, træde tilbage som Pensionister, fordi de ikke passe under den ny Ordning, men den største Del vil være meget glad ved at blive anvendt under den ny Ordning. De ny Embedsmænd ville selvfølgelig være de unge, og derfor maa jeg meget udtale mig imod den Tanke at besætte dette Embede ved Konstitution. Det ærede Medlem syntes at ville drage en Parallel med Fanøembedet. Der var man gaaet den Vej, at man konstituerede en Embedsmand i det ene Embede, indtil det andet Embedes Skæbne var afgjort. Ja, netop, den vedkommende skulde være konstitueret, saa længe man havde dette Embede ved Siden af Fanøembedet, og naar dette forsvandt, skulde han have fast Ansættelse. Her er imidlertid Forholdet det, at i det Øjeblik det ny Embede oprettes, forsvinder det andet, den Parallel vil altsaa ikke passe.

Jeg skal i øvrigt ikke komme udførlig ind paa, hvad der blev fremført af det ærede Medlem. Det ærede Medlem omtalte, at man kunde foretage en anden Deling af Forretningerne, og det ærede Medlem ved, at jeg ogsaa er villig til at forhandle derom. Dog vilde jeg gøre opmærksom paa, at ønskeligt vilde det være, om Forhandlingerne kunde blive indskrænkede til det virkelige nødvendige, idet vi jo dog gerne skulde have dette Lovforslag igennem i denne Samling, og naar man netop nu har Udsigt til at faa den ny Procesordning, synes jeg, at der er mindre, der taler for at foretage en anden Deling end den, man har foretaget et andet Sted, nemlig paa Frederiksberg. Men, som sagt, jeg skal være villig til at forhandle dette Spørgsmaal med det ærede Medlem. Der var imidlertid noget, som undrede mig en Del, det var de Betragtninger, det ærede Medlem anstillede med Hensyn til Lønningerne. Naar man har et saa stort Spørgsmaal for som dette, synes det mig ubetimeligt at fremdrage som et væsentligt Moment, at den

foreslaaede Ordning koster 1,000 Kr. mere end den tidligere. Jeg kan overhovedet ikke se, at den Omstændighed, at det har kostet saa og saa meget før, nødvendig skulde føre til, at det ikke maa koste mere nu, naar man netop foretager Omordningen, fordi Arbejdet er blevet saa meget større, end det var tidligere. Det bestemmende her, det, der gør, at det ærede Medlem ogsaa gaar med dertil, er Følelsen af, at det vilde være en Velgerning, et Gode, om Embedet i Aarhus blev delt. Tilmed have Forholdene jo udviklet sig saaledes, at Statens Indtægter ere voksede alene i Aarhus med 50,000 Kr. aarlig, og noget tilsvarende er vist ogsaa Tilfældet for de tre Landjurisdiktioners Vedkommende. Det bliver da et mindre væsentligt Moment, om Lønningerne blive saa eller saa store. Tager jeg Hensyn til Indbyggerantallet, er Arbejdet i den ene Jurisdiktion forhøjet med 29 pCt., i den anden med 48 pCt., og det er da ganske naturligt, at Embedet med det samme lønnes højere. Da man i sin Tid fastsatte Lønningerne for disse Embeder og fordelte dem i Klasser paa Grund af de Indtægter, de førte med sig, bleve de stillede i 3dje og 2den Klasse, og at man nu, naar Arbejdet forhøjes saa betydelig, ogsaa forhøjer Lønningerne noget, synes mig at være ganske i sin Orden. Og naar man nu i Aarhus foretager en Deling, er det naturligt, at man der gør det samme, som man gjorde paa Frederiksberg. Da man den Gang delte et første Klasses Embede og delte det ikke i to men i tre Embeder — det var Søndre Birk, som blev delt i tre Embeder — gjorde man dem alle til Førsteklasses Embeder, og det var derfor et meget moderat Forslag, som i sin Tid blev stillet af min meget ærede Formand som Justitsminister, naar han foreslog Aarhus-Embedet delt i to Andenklassers Embeder. Det vil ogsaa have i Erindring, at der for en længere Aarrække siden, da Aarhus og Odense vare betydeligt mindre end nu, blev fremsat Forslag for Rigsdagen om, at begge de paagældende Embeder skulde løftes op i første Klasse. Det skete ikke den Gang, men naar vi nu skulle skride til en nødvendig Deling af det samme Embede, paa en Tid, hvor Forretningerne ere tagne saa overordentlig meget til, vilde det, forekommer det mig, være ret besynderligt, om man vilde sætte et af disse Embeder lavere end anden Klasse. Men det er i øvrigt af den Slags Spørgsmaal, som bedst diskuteres i Udvalget. — Naar det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om, hvor stor Udgiften i Aarhus